

Ion Luca Caragiale

(Viața și opera)

Venind dinspre Ploiești spre Târgoviște, cam pe la jumătatea drumului, acolo unde șoseaua începe să-și facă loc printre valuri mari de dealuri împadurite, dai de satul în care s-a născut la 30 ianuarie 1852 I.L. Caragiale. Satul, lipit de albia prundoasă a râului Cricov, așezare de oameni gospodari, cu școala solidă, camin cultural, fabrica de mobilă și case arătoase, poartă azi numele scriitorului. Pe vremea lui Caragiale era un cătun sărăcios, al cărui nume, Haimanale, evoca sugestiv fosta așezare de robi mănăstirești improvizată în în vecinătatea mănăstirii Margineni. În schimb, mănăstirea avea pe atunci averi mari, administrate o vreme de Luca, tatăl scriitorului, care a fost vechil și copist, avansat mai târziu secretar. El a ținut în ordine scriptele mănăstirești până când a părăsit satul cu toată familia pentru a se stabili ca avocat la Ploiești.

Familia nu era numeroasă. Caragiale și sora lui mai mică Lenci erau singurii copii ai Ecaterinei Karaboa și ai lui Luca Caragiale. Mama era fiica unui negustor grec stabilit la Brașov. În fața aparatului de fotografiat, Caragiale juca serios personajul pe care și-l imaginase referitor la propria lui persoană, așa după cum în fața cunoscuților improviza malițios, sarcastic, cele mai variate tipuri.

Orfan de la 18 ani, Caragiale era primit în slujbe nesigure, cu simbrerie mică și neregulată. Ca publicist îl găsim semnând pentru prima dată în 1873 în Ghimpele, apoi redactând de unul singur din mai până în iunie 1877 revista umoristică în format minuscul Claponul. Publică, fără semnătură, foiletoane asupra teatrului românesc în România literară, și colaborează în 1878 la Timpul, adus de Eminescu în redacția în care se mai aflau Ioan Slavici și Scipione Bădescu. De aici este detașat în același an la conducerea ziarului craiovean Doljul. În 1853 scoate împreună cu umoristul Toni Bacalbașa Moftul român, iar în 1894, când apare Vatra, Caragiale face parte din conducerea revistei, fără a avea însă o contribuție însemnată. Conduce o vreme Epoca literară, având în redacție pe poetul Șt. O. Iosiv, ca secretar, iar din 15 noiembrie 1896 începe să publice în Epoca articole politice săptămânale, unele din ele de mare răsunet. O vreme a ocupat modestul post de registrator în administrația centrală a Regiei Monopolurilor Statului. După câteva călătorii în Europa, în primăvara anului 1905 Caragiale se stabilește cu familia la Berlin. Dincolo de fața pe care obișnuia să și-o arate, se ascundea un om grav și foarte sensibil, mare iubitor al muzicii lui Beethoven, duios cu

familia, discret cu prietenii, conștiincios și exigent cu sine, ceea ce revelă un alt Caragiale.

Caragiale a murit fulgerător în ziua de 22 iunie 1912, în camera lui austeră din locuința de la Berlin.

“Caragiale este cel mai mare creator de viață din întreaga noastră literatură.”

(G. Ibrăileanu)

Valinti Alin-Gabriel
Clasa a VIII-a F
Referat limba și literatura română.